

Wspólnoty Dzieła Intronizacji Najświętszego Serca Pana Jezusa
Cechy zaangażowanych we Wspólnotę Dzieła Intronizacji
Najświętszego Serca Pana Jezusa

(styczeń 2024)

Serce Jezusa Ojca Przedwiecznego

Wprowadzenie

Z Orędzia Wielkanocnego Benedykta XVI (2011):

Zaskakujące wydarzenie zmartwychwstania Jezusa w istocie jest wydarzeniem miłości: miłości Ojca, który oddaje Syna za zbawienie świata; miłości Syna, który z woli Ojca oddaje się za nas wszystkich; miłości Ducha, która wyprowadza Jezusa spośród umarłych w Jego przemienionym ciele. I jeszcze: jest to wydarzenie miłości Ojca, który „na nowo przyjmuje Syna w ramiona”, otaczając Go swoją chwałą; miłości Syna, który w mocy Ducha powraca do Ojca, odziany w nasze przemienione człowieczeństwo.

*****

Wezwanie „Serce Jezusa Ojca Przedwiecznego” to nasze wyznanie wiary w Jezusa Boga-Człowieka. To nasze odkrycie ludzkiej i boskiej natury człowieka. Źródłem tej prawdy można odnaleźć w dialogu Jezusa z uczniami

Medytacja

Gdy Jezus przyszedł w okolice Cezarei Filipowej, pytał swych uczniów: «Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?» A oni odpowiedzieli: «Jedni za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, jeszcze inni za Jeremiasza albo za jednego z proroków». Jezus zapytał ich: «A wy za kogo Mnie uważacie?» Odpowiedział Szymon Piotr: «Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego». Na to Jezus mu rzekł: «Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony. Albowiem nie objawiły ci tego ciało i krew, lecz Ojciec mój, który jest w niebie. (Mt 16,13-17)

Odpowiedź moja na pytanie Jezusa: *Za kogo mnie uważacie?* - to fundamentalna podstawa naszej wiary. „Prowokacja” Mistrza z Nazaretu niesie ze sobą dwa wskazania dotyczące owego odkrycia.

1. Rozeznanie świadectw innych. Jezus wie doskonale, że człowiek kieruje się zdaniem innych. Stąd też pyta swoich uczniów: *Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?* Wydaje się, że trzeba zadać sobie to pytanie, co moi znajomi, przyjaciele, rodzina, osoby z którymi się spotykam na co dzień, myślą o Jezusie? Często te odpowiedzi dają wiele refleksji i własnych przemyśleń. Rozeznawanie świadectw innych o Jezusie poszerza przestrzeń spotkania z Mistrzem. Warto o tym pamiętać wtedy, kiedy własna odpowiedź jest jakaś mało czytelna. Takim świadectwem jest życie Służebnicy Pańskiej Rozalii Celakówniej.

2. Osobiste świadectwo. Jezus domaga się jednak osobistej odpowiedzi, a nie zasłyszanej. Stąd też następuje drugie pytanie: *A wy za kogo Mnie uważacie?* Czyż nie ma racje ks. Jan Twardowski, który pisał:

Dobry Jezu z gwoździami ostrymi
raz piszący na świętej ziemi
że pisałeś a potem starłeś
krzyż podjąłeś, za nas umarłeś
niech Cię wielbią, kochają i słyszą
dużo milczą, króciutko piszą -
nad książkami wielkimi, mądrymi
spójrz jak w Piotra - niech płaczą w sieni.

„*Za kogo ludzie uważają Syna Człowieczego?*„ „*A wy, za kogo mnie uważacie?*„. Ważniejsze jest chyba to drugie pytanie Jezusa, zwrócone do każdego z nas. Kim jest dla mnie Jezus? Nie wystarczy tylko uwierzyć w Niego. Wiele spośród nas wierzy, że On jest Bogiem - a jednak żyjemy tak, jakby Go nie było. Najwięcej znaczy nasz osobisty stosunek do Jezusa. Kim jest dla mnie? Czy jest moim nauczycielem, sędzią i przyjacielem? Czy smucę się, kiedy grzech mnie od Niego oddala, a cieszę się, kiedy do Niego powracam? Czy w Nim odnajduję sens mojego życia? Takie pytania zadawała też Służebnica Pańska Rozalia Celakówna.

Odpowiedź dana Jezusowi sprawia, że człowiek chce przyłgnąć do Mistrza. Tak dosadnie o tym pisał św. Jan Paweł II (Ecclesia de Eucharistia 25): *Pięknie jest zatrzymać się z Nim i jak umiłowany uczeń oprzeć głowę na Jego piersi (por. J 13,25), poczuć dotknięcie nieskończoną miłością Jego Serca. Jeżeli chrześcijaństwo ma się wyróżniać w naszych czasach przede wszystkim „sztuką modlitwy”, jak nie odczuwać odnowionej potrzeby dłuższego zatrzymania się przed Chrystusem obecnym w Najświętszym Sakramencie na duchowej rozmowie, na cichej adoracji w postawie pełnej miłości? Ileż to razy, moi drodzy Bracia i Siostry, przeżywałem to doświadczenie i otrzymałem dzięki niemu siłę, pociechę i wsparcie!*

Motto na cały miesiąc: *Doskonałym Twym sługą jest ten, kto nie stara się usłyszeć od Ciebie, czego pragnie, ale kto pragnie tego, co od Ciebie usłyszał* (św. Augustyn)

Problemy do rozważenia

1. Kim jest dla mnie Jezus, Syn Boży?
2. Czego ode mnie Jezus oczekuje?
3. Jakie miejsce w moim życiu zajmuje Bóg Ojciec?
4. Czym wypełnione jest moje serce?

Modlitwa

Panie Jezu, Synu Ojca Przedwiecznego, daj nam serce pełne Twojej Woli i spraw, abyśmy zawsze pamiętali, że jesteś Bogiem-Człowiekiem, który czeka na naszą odpowiedź poprzez dobre życiowe wybory. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

bp Janusz Mastalski